

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra AMOR OG PSYCHE ET MYTHOLOGISK DRAMA (1833)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207707006400/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Thi gjennem Svælgets mørke Buegang
 Et Lys jeg skimter, lig en Stjernes Glinten.
 AMOR. Ja, jeg en Fakkell seer i Dybet — hurtigt!
 PHANTASUS.
 Snart er vi nær den mørke Indgang. See,
 Det klare Skin sig nærmer meer og meer;
 En Haand jeg seer, der fremrakt holder Faklen,
 Og nu et Hoved — Amor, det er Psyche!
 AMOR. Ja, det er Psyche — sagte frem hun skrider
 Med sænket Hoved som af Kummer bøjet,
 Og Foden skjælver ved hvert Trin, hun gør.
 Mørk over Panden svæver Sorgens Sky;
 Om hendes Skulder Haaret opløst falder,
 Den fagre Rosenkind er blegnet — Øiet
 Endnu dog eier at sin fordums Glands,
 Men ikke jordisk lyser meer dets Straale.
 PHANTASUS.
 Hun standser midt i Hulen — see dog, Amor!
 See, af den Æske, hun i Haanden holder,
 Hun løfter Laaget — hal en hvidlig Damp
 Opfylder Hulens Indgang —
 AMOR. Faklen slukkes! —
 Jeg seer af Psyche meer — flyv Phantasus,
 Flyv med mig til den Hule, for at frelse!

ANDEN SCENE

Plads foran Hulen. PSYCHE ligger bedøvet paa Jorden.
 AMOR og PHANTASUS nærme sig.

PHANTASUS.
 Paa Jorden udstrakt ligger livløs hun.
 AMOR. Nei, kun bedøvet er hun. Tag en Püll
 Mig af mit Kogger — hurtigt!
 PHANTASUS. Her, o Amor!
 AMOR. Med denne Püll, som ejer Kraft at saare,
 Men og at kalde Livets Gnist tilbage,
 Naar fra et jordisk Bryst den flygted bort,
 Med denne Püll min Elskede jeg vækker!
 Han berører hendes Hjerte med Pilen. PSYCHE slaar Øiet op.
 PSYCHE. Hvor er jeg? — Mig den dunkle Nat omringer,
 Og for mit Øie svæver Mørkets Taage. —
 Var Alt en Drøm, og fængsler Døden mig?
 Nei, hisset funkler klare Stjerner Lys,
 End er paa Jorden jeg — endnu jeg lever!
 AMOR. Ja, Psyche, end du lever, og skal leve!